

Srpen 2013

SAMARITÁN

SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

magazín

Charita
sv. Anežky Otrokovice

Samaritán - služby pro lidi bez domova

Moravní 936, 765 02 Otrokovice; tel.: 577 925 083

Obsah

Slovo vedoucího.....	1
Události	
Zúčastnili jsme se akce Zlínské jaro 2013.....	2
Zachraňte Edwardse.....	2
Jarní úklid vlakového nádraží ve Zlíně.....	3
Spolupracujeme s Centrem na podporu integrace cizinců.....	4
Beseda o alkoholismu.....	4
Setkání s poslankyní paní Strnadovou.....	5
Mozaika.....	5
Prezentovali jsme službu Dluhové Poradenství Samaritán při oslavách na Velehradě.....	6
Rozhovor	
Rozhovor s Bc. Ondřejem Mikuláškem.....	6
Ze života ADS	
V dílně vyrábíme výrobky z kůže.....	11
Terénní práce	
Terénní sociální práce v Napajedlech.....	12

Zkratky

SSLD - Samaritán - Služby pro lidi bez domova (zastřešuje všechny níže jmenované služby)

ADS - Azylový dům Samaritán

NS - Noclehárna Samaritán

DP - Dluhové poradenství Samaritán

TPS - Terénní program Samaritán

Zřizovatelem těchto služeb je Charita sv. Anežky Otrokovice

Slovo vedoucího

Konečně se nám přiblížil čas dovolených a zaslouženého odpočinku. Po více jak pěti letech práce v sociálních službách si čím dál více uvědomuji, jak je tato práce vyčerpávající jak pro mě, tak i ostatní kolegy. Je těžké se každodenně vyrovnávat se selháními uživatelů, že neplní slíbené úkoly, že se nedostavují na smluvené schůzky, že je tlačíme mnohdy v dobré víře někam, kam oni sami nechtějí.

V posledních měsících je u nás na Azylovém domě hojně diskutován systém aktivizace uživatelů. Službu vnímáme tak, že by měla posouvat uživatele dále, ne je jen ubytovávat. Část z nich tuto naši snahu chápe a oceňuje ji. Je zde ovšem skupina uživatelů, kteří se zapojovat nechtějí. Tomuto rozu-

míme v případech, kdy si prokazatelně hledají zaměstnání a ubytování. Špatné ovšem je, pokud nevyvíjí snahu jak ve službě, tak mimo ni.

Stále více si uvědomuji, že je to chyba celkového systému státní pomoci. V loňském roce bylo podmínkou pro výplatu dávek absolvování tzv. „Veřejné služby“. Jako jedni z prvních v Kraji jsme měli podepsanou smlouvu s Úřadem práce a do doby, než byla tato motivační podmínka zrušena Ústavním soudem, jsme zaměstnali při pracích 23 uživatelů. Věřili jsme, že se tato podmínka do Zákona opět vrátí, ale bohužel se zatím nic neděje. Myslíme si, že takto bylo dobře nakročeno i vzhledem k tomu, že se naši uživatelé zapojovali i mimo Azylový dům a takto získávali kontakt s okolím.

Na Azylovém domě nyní vytváříme systém, který se zakládá na pozitivní motivaci, jelikož používání sankcí, které většinou nejvíce motivuje, nám zákony neumožňují. Je velmi obtížné rozpohybovat lidi, kteří rezignovali na svůj život

a navíc si zvykli na systém sociálních dávek. Navíc velkou brzdou jsou dluhy. Pro nás pracovníky je také velmi obtížné se vyrovnávat s množstvím energie, kterou vydáme a často vidíme, že zbytečně. Ale prát se budeme i nadále!

Jako poslední bych chtěl zmínit odchod Bc. Marka Procházky, zástupce vedoucího. Tímto bych mu chtěl poděkovat za práci, kterou pro středisko odváděl a přeji za všechny, ať se mu na novém pracovišti daří. A Vám čtenářům přeji, ať se při svých snahách nevzdáváte a naberete síly do dalších bojů při letních dovolených.

Mgr. Tomáš Bernatík; vedoucí SSLD

Zúčastnili jsme se akce Zlínské jaro 2013

Od 8. do 11. května se ve Zlíně uskutečnilo Zlínské jaro, kde se náš Azylový dům Samaritán a další služby Charity sv. Anežky Otrokovice účastnili výstavy Normální je pomáhat. Výstava byla instalována ve foyer Městského divadla a měla formu panelů, které informovaly o jedno-

tlivých neziskových organizacích. V rámci Zlínského jara také proběhl jarmark neziskovek, které se 10. května prezentovaly na Náměstí Míru. Také zde jsme nechyběli a měli na náměstí svůj stánek. Zde jsme prodávali výrobky našich uživatelů, které zhotovili v rámci pracovní-resocializačního programu. Prodeje se také zúčastnili dva z našich uživatelů. Tímto děkujeme pořadatelům Zlínského jara za možnost prezentovat naši službu.

Bc. Marek Procházka – zástupce vedoucího SSLD

Zachraňte Edwardse

V odpoledních hodinách jsme přivítali v kulturní místnosti našeho Azylového domu mladý manželský pár s jejich dvěma dětmi – starší Juliánkou, která má onemocnění s názvem Edwardsův syndrom, a mladší Amálkou.

Na programu bylo promítání dokumentu o životním příběhu této rodiny, který byl nedávno ke shlédnutí také v televizi, a následná beseda. Zúčastnili se naši klienti, pracovníci, přišla i kolegyně z jiné charitní služby.

Manželům lékaři předpovídali ty nejhorší scénáře v souvislosti s diagnózou Juliánky, která byla zřejmá již během těhotenství. Přesto se rozhodli se nevzdat a bojovat. A nyní hovoří o zázraku v tom smyslu, že Juliánka přežila, žije a je nejstarším dítětem v ČR s tímto syndromem. Těší se z ní a nelituje svého rozhodnutí.

Děkujeme rodičům Sladkowským za jejich návštěvu, otevřenost při povídání a zodpovídání našich otázek a jejich dcerkám za trpělivost. Přejeme jim všem hodně zdraví, štěstí, lásky a Božího požehnání.

Bc. Kamila Mošťková
sociální pracovnice ADS

Jarní úklid vlakového nádraží ve Zlíně

Dne 15. 5. 2013 se konal na vlakovém nádraží první ročník jarního úklidu v rámci Mobilní kanceláře. Polévka, která se zde pravidelně vydává, byla nahrazena výborným gulášem, to aby šla práce pěkně od ruky. Pak už stačilo nasadit rukavice a vzít náradí a prostor nádraží se měnil k nepoznání. Velmi mile nás překvapila aktivní účast a ochota přiložit ruce k dílu od našich uživatelů služby Terénní program Samaritán. Ti byli po vykonané práci odměněni potravinovým balíčkem na přilepšenou.

Doufáme, že se v budoucnu z této akce stane tradice, která bude pozitivně vnímána jak ze strany uživatelů, tak Českých drah, které

nám zapůjčují tento prostor k realizaci Mobilní kanceláře.

Touto cestou chceme také poděkovat uživatelům za jejich účast a dárci Řeznictví a uzenářství Zbořil, který poskytl suroviny na přípravu guláše a dále Technickým službám Zlín za odvoz odpadu.

Vřelé díky všem!

Bc. Zuzana Mikulášková, TPS

Spolupracujeme se zlínským Centrem na podporu integrace cizinců

Dne 2. 5. 2013 se uskutečnilo setkání pracovníků služby Dluhové poradenství Samaritán s pracovníky zlínského Centra na podporu integrace cizinců za účelem předání informací o dluhové problematice a o formách prevence před předlužením. Tyto námi poskytnuté informace budou sloužit jako podklad k vyhotovení informačního letáku pro cizinecké menšiny žijící v našem regionu. Daný informační leták by měl být přeložen do několika jazykových mutací.

*Mgr. Ondřej Prchlík
sociální pracovník, DP*

Beseda o alkoholismu

Po úspěšné besedě uživatelů ADS se členem Anonymních alkoholiků, která se v nedávné době setkala se zájmem, a vydařeném vzdělávání pro pracovníky, jež nám připravila PhDr. Iva Zendulková z PL Kroměříž, jsme se rozhodli v tomto tématu pokračovat a zkusit zprostředkovat znalosti této odbornice přímo z praxe také našim uživatelům. Paní doktorka souhlasila a přijela za námi i s primářkou MUDr. Adélou Stoklasovou. Obě působí na Primariátu pro léčbu závislostí na alkoholu v Psychiatrické léčebně v Kroměříži.

Sešlo se asi 11 uživatelů a paní doktorky pojalý besedu interaktivně, komunikovaly s uživateli, ptaly se na jejich názory k tématu a také

oni samotní se hlásili o slovo a doplňovali výklad svými postřehy a zážitky. Bavili jsme se hlavně o závislosti (jak ji poznáme, čím se vyznačuje, co obnáší), o vlivu alkoholu na lidský organismus a život a také o tom, jak vypadá pobyt v rámci léčby v PL Kroměříž.

Bc. Kamila Moštková

sociální pracovnice, ADS

Setkání s poslankyní paní Strnadovou

Dne 8.4.2013 navštívila kancelář Dluhového poradenství Samaritán na Burešově ve Zlíně poslankyně Parlamentu České republiky Miroslava Strnadlová, která se zajímala o práci naší služby. S poslankyní byly projednávány otázky vztahující se k dluhové problematice, příčinách zadluženosti a jejich důsledcích. Zejména však byla s paní poslankyní projednána novela Exekučního řádu 2013, a to nemožnost odvolání se proti nařízené dražební vyhlášce (tak jak tomu bylo do roku 2012). Za určitých okolností může tato uplatňovaná novela mít neblahé důsledky pro mnoho

rodin. Paní poslankyně slíbila, že návrh změny předloží k projednání nejdříve v parlamentní komisi a posléze v parlamentu.

Mgr. Jitka Švajdová

sociální pracovnice, DP

Mozaika

Po delší době jsme připravili pro naše uživatele rukodělnou aktivitu, která sice vyžaduje určitou kreativitu a přiložení ruky k dílu, ale přitom je velmi jednoduchá a zvládnutelná téměř pro každého.

Rozhodli jsme se vytvořit každý svoji mozaiku. K tomu jsme se sešli na zahradě v altánu, jelikož bylo hezky, a připravili tam všechn potřebný materiál.

K výrobě mozaiky jsme použili

staré kachličky, které jsme rozbili na malé kousky, a posbírali jsme také pár kamínků. Dále jsme vyrobili hmotu na lepení obkladů a nachystali jsme si několik desek, které sloužily jako základna pro naše dílo.

Postup byl takový, že se na desku nanasla lepící hmota a poté jsme mohli na její plochu volně dle libosti umísťovat do různých obrazců kousky kachliček a kamínky všemožných tvarů, vzorů a barev. Činnost to byla zábavná a výsledek na sebe nenechal dlouho čekat.

Později po zaschnutí se mozaiky ještě dokončí vyplněním mezer mezi jednotlivými dílky pomocí bílé spárovací hmoty. Mozaika může sloužit na ozdobu pokoje či stěny.

*Bc. Kamila Moštková
sociální pracovnice, ADS*

Prezentovali jsme službu Dluhové Poradenství Samaritán při oslavách na Velehradě

Ve dnech 4. 7. a 5. 7. 2013 proběhla na Velehradě slavnostní událost Dny lidí dobré vůle, která se

pořádá k oslavě příchodu slovan-
ských věrozvěstu Cyrila a Metod-
ěje na Velkou Moravu. Letošního
ročníku, který se nesl ve znamení
významného jubilea, 1150 let od
příchodu sv. Cyrila a Metoděje, se
zúčastnila i naše služba Dluhové
poradenství Samaritán.

Naše služba patřila mezi jedny
z mála vybraných, kterým se
dostalo příležitosti reprezentovat
činnost Arcidiecézní charity
Olomouc. Charitní stan navštívila
mimo jiné i ministryně práce
a sociálních věcí v demisi paní Ing.
Ludmila Müllerová.

*Mgr. Ondřej Prchlík
sociální pracovník, DP*

Rozhovor s Bc. Ondřejem Mikuláškem

*Tento rozhovor je zajímavý nejenom
proto, že jeho respondentem je člověk,
který úzce pracuje s naší cílovou
skupinou, ale také proto, že Ondřej
Mikulášek začínal jako náš spolupra-
covník v Charitě sv. Anežky
Otrokovice, a byl to právě on, kdo
založil a jako první redigoval magazín
Samaritán.*

Já osobně se s Ondrou znám ještě

z dřívějšíka. Chodili jsme spolu v Brně na gympl.

Řekni nám, Ondřeji, jak jsi začínal v sociálních službách.

V roce 2002 jsem nastoupil v Charitě sv. Anežky do Samaritánu jako sociální asistent, tam jsem působil v azylovém domě. Od roku 2006 se má práce rozšířila o rozvojové programy, práce s vlnou, tkaní, vzdělávání pro klienty, zážitkové pobyty a také jsem měl na starosti magazín Samaritán.

Rozvoj těchto věcí začal s příchodem Pavla Poláka na pozici vedoucího. Tenkrát jsme také pomalu začali realizovat terénní práci. Nakonec to připadlo na mě, protože se do toho kolegům moc nechtělo, a tak se ze mě stal street-

worker.

Pak si najednou z Charity zmizel, protože si měl nějaké povinnosti doma.

V září 2007 jsem nastoupil na rodičovskou dovolenou, byl jsem doma s dcerou, zatímco manželka nastoupila do práce. Na jaře 2008 jsem dokončil školu a chtěl jsem se vrátit do Samaritánu. Bohužel jsem se s vedením Samaritánu nedohodl, abych zpátky nastoupil jako terénní pracovník, nabízeli mi místo sociálního asistenta, což jsem už opravdu nechtěl. Domluvil jsem se tedy s Leonou Martínkovou, tehdejší vedoucí Střediska pro lidi bez domova v Charitě Olomouc, že tam nastoupím jako terénní pracovník. A tak jsem od léta 2008 začal pracovat v Olomouckém Samaritánu.

Byl to úplně jiný styl práce, než v Otrokovicích, protože těch lidí na ulicích je v Olomouci násobně víc a také tam pro ně nabízí široké spektrum služeb, od denního centra, přes ordinaci po bydlení v bytech. Bylo to náročné, především zvládat ten nápor klientů, denně jich do NDC přišlo i více jak

100. Díky tomu jsem se však naučil spoustu nových věcí. Při této práci jsem si začal uvědomovat, jak je sociální práce instrumentální a že dát lidem polévku, pomoci jim vyřídit dokumenty nebo dávky, popřípadě sehnat nějaké bydlení na azyláku nebo na ubytovně jejich situaci příliš nemění. Protože, co se týče kvality jejich života, tak na tom budou v podstatě stejně, jako před tím, někdy možná i hůř. Na ulici žijí ve světě, v jehož pravidlech se orientují, kdežto světu většinové společnosti nerozumí a jsou v něm outsideři. Myslím, že pro řadu lidí na ulici platí to co řekl Caesar: "Je lepší být první v poslední galské vesnici, než druhý v Římě." Dalo by se to parafrázovat, že je lepší být první na ulici, než doživotní outsider ve většinové společnosti. Myslím, že to je důvod, proč sociální práce s lidmi bez domova tak často selhává a naráží na své limity a že je třeba uvažovat o kvalitě života lidí na ulici a ta se nedá kvantifikovat tím, zda ti lidé bydlí, chodí do práce, mají doklady nebo pobírají dávky, ale spíše tím, jestli ti lidi mají pocit, že někam

patří, že o ně má někdo zájem, že rozhodují o svém životě, že jsou jinými lidmi respektováni. Myslím, že to je klíč při práci s lidmi bez domova.

I z těchto důvodů jsem se rozhodl nastoupit do psychoterapeutického výcviku a také jsem se začal poohlížet po lidech, kteří o těchto věcech uvažují podobně. Ty jsem našel v České asociaci streetwork, kde jsem se setkal s kontaktní prací a jejím velkým mágem Michalem Zahradníkem, který s Evou Vernerovou vedou výcvik v Kontaktní práci, do kterého jsem pak nastoupil. Základním imperativem kontaktní práce je: "Navaž vztah a kontakt!" Mám pocit, že to je i často to nejdůležitější, co v terénní práci má teréňák dělat. Také jsem začal pracovat jako psychoterapeut v Detoxu, ve Vojenské nemocnici v Olomouci, kam stále ještě jezdím. A tak jsem se dostal i k závislostem, které se, a myslím, že je to škoda, v rámci bezdomovectví příliš neřeší.

Práce s lidmi bez domova není tvoje jediná zkušenost v sociálních službách.

Ano, naskytla se mi možnost pracovat v drogových službách v Přerově (od listopadu 2010). To začala zase jiná kapitola. Nastoupil jsem tam jako vedoucí kontaktního centra a terénních programů. Tyto služby jsou velmi dobře nastavené, mají vydefinovaná kritéria - co má jaká služba dělat a kdo ji může poskytovat. Tyto služby mají za sebou také širokou teoretickou základnu v adiktologii a psychiatrii, a působí v nich celá řada velmi zajímavých lidí. Ikdyž jsem byl vedoucí, nebo možná právě proto, tak jsem stále chodil do terénu. Byla to mimořádně zajímavá práce - pracovat s nitrožilními uživateli pervitinu na malém městě. Nejtěžší pro mě bylo, tyto lidi nakontaktovat. Nejde totiž k někomu na ulici přijít a říct mu hele nebereš náhodou drogy? Já jsem teréňák a mohl bych ti dát čisté buchny. To by se ten člověk polekal a utekl. Kontaktování lidí bez domova je v tomto ohledu mnohem přímočařejší, také na řadě

lidí, kteří berou drogy, to příliš poznat nejde, což bezdomovce na ulici je zpravidla snadné poznat a většinou ho pozná i člověk s necvičeným okem.

Dělal jsem také poradenství pro rodiče a příbuzné lidí, kteří berou drogy. Hodně mě překvapilo, že lidé nejen u svých dětí, ale i partnerů poznají teprve po roce až dvou, že berou tvrdé drogy. Měl jsem taky skvělé kolegy, myslím, že nás to všechny tehdy hodně bavilo. Vyvíjeli jsme i další aktivity - např: jsme v Přerově v létě 2011 udělali hudební festival nebo jsme realizovali program pro uživatele konopných drog. Ta skupina uživatelů nealkoholových návykových látek je velmi různorodá - od pankáčů a bezdomovců, přes matky s malými dětmi, po lidi, kteří chodí do práce a mají nějaké postavení a nechtějí, aby to okolí vědělo, po vařiče a náctileté holky, co se je snaží zachránit a samy do toho spadnou a k tomu ještě jejich rodiče a příbuzné. Taky se objevují pořád nové drogy a způsoby aplikace a to všechno musí také pracovníci v drogových službách dobře znát,

včetně účinků drog a jejich zdravotních rizik. Je pořád potřeba být otevřený a učit se něco nového a často nejlepšími učiteli jsou klienti. Myslím, že tato cílovka mi přirostla k srdci nejvíc.

Od srpna 2012 tě tady máme ve Zlíně jako sociálního kurátora pro dospělé. Můžeš nějak srovnat terénní práci s tvou současnou úřednickou prací kurátora? Jsou ti dnes k něčemu zkušenosti z práce s lidmi bez domova a s drogově závislýmá?

Z počátku jsem se obával, že to bude hodně kancelářská práce - že budu úředník, ale naštěstí přímé práce s klienty je hodně. Ty zkušenosti z předchozích působení jsou pro mě dobrým základem a taky je pro mě důležité, že vím, jak fungují sociální služby, do kterých své klienty odkazují a se kterým hodně komunikují. Je tu pro mě i nová cílovka - lidé ve výkonu trestu a navracející se z výkonu trestu. Hodně mi pomáhá zkušenost s kontaktní prací. Vidím jako důležité, navázat vztah a kontakt s klienty, už v průběhu trestu, aby se na mě po propuštění obrátili, proto

za nimi jezdím do vězení a s řadou odsouzených si dopisují. Je to jedním s nejdůležitějších úkolů kurátora, nasměrovat na další pomoc lidi vracející se z výkonu trestu a pomoci jim v orientaci v nové situaci.

Podobně, jako v terénu, i spolupráce s kurátorem je na dobrovolnosti klientů. Od ledna 2012 již kurátoři ani nevyplácí dávky mimořádné okamžité pomoci, což, narozdíl od řady svých kolegů, kvituji s povděkem, protože se kurátor nyní musí víc "snažit" a být s klienty v dlouhodobém kontaktu, aby za ním po propuštění přišli. Dříve byli k tomu motivováni tím, že jim po propuštění kurátor vyplatil 1000 Kč, což dnes již dává Úřad práce. Přesto to na magistrátu samozřejmě funguje trochu jinak než v Káčku nebo v Denním centru. Snažím se ale k lidem z pozice kurátora nepřístupovat příliš úřednický, protože jak říká biolog a filosof Stanislav Komárek - s každým úředním výkonem v nás umírá jedna báseň.

Děkuji ti za rozhovor a přeji, aby se ti dařilo v tvé práci i v tvém

osobním životě.

Tázal se Mgr. Vl. Paciorek, TPS

V dílně vyrábíme výrobky z kůže

Před časem jsme v naší Kreativní dílně v Samaritánu začali s další novou zajímavou aktivitou. Buďto to byla náhoda či řízení osudu, ale navštívil nás jeden velice zajímavý člověk, který rád pomáhá jiným lidem, a nabídnul nám, jestli bychom nechtěli zkusit práci s přírodní kůží. A vlastně proč ne?

Dlouho pracujeme s ovčí vlnou, postupně jsme přidali keramiku, pleteme zajímavé věci z papíru, začali jsme šít látkové tašky a vařit přírodní mýdla, tak proč to nezkusit s kůžemi. Zvláště, když nám někdo nabízí své zkušenosti a pomoc. Slovo dalo slovo a pan Jaroslav Cabák začal docházet pravidelně za námi do dílny.

Postupně nám nejprve vysvětlil teoretické základy: jak se kůže činí, jak se stříhají nebo vysekávají dílce, a jak se pak díly lepí nebo ručně šijí. Prostě co všechno je potřeba udělat, abychom z kusu kůže získali pěknou klíčenku, peněženku, opasek nebo třeba i kabelku.

Ale tak jednoduché to zase nebylo. K tomu, abychom mohli vůbec něco začít vyrábět, bylo potřeba nakoupit řadu různého náradí, přípravků a udělátek. Naštěstí jsme v tomto kroku získali podporu vedení otrokovické Charity a podstatnou část náradí se nám podařilo nakoupit. Zajeli jsme taky do koželužny Kumo s.r.o. v Jablůnce u Vsetína a koupili vhodný materiál a mohli jsme se pustit do díla.

Nejprve jsme začali s něčím jednodušším, abychom se s novým materiálem seznámili. Jak se s ním pracuje, co nám dovolí, co jde a co ne... Volba padla na jednoduché klíčenky s logem. Nebudu zatajovat, že jsme ze začátku i něco pokazili. Tu nám na plochu kůže

ukápla barva, tu se řez nepovedl rovně nebo se slepilo, co se nemělo a tak podobně. Ale jak praví pořekadlo, „žádný učený z nebe nespádl“ a i naši uživatelé se postupně naučili, co bylo potřeba. Práce s kůží některé nadchla natolik, že se i dokonce těšili, kdy budeme zase něco nového dělat (a to se upřímně a narovinu řečeno u naší cílové skupiny zas tak často nestává).

Do budoucna bychom chtěli zkusit třeba kožené opasky, které by byly něčím trochu odlišné, než ty, co nabízí běžný trh, taky nějaké originálnější kabelky... Od vizovického Botaservisu jsme dostali darem starší šicí stroj, tak uvidíme. Jestli Vás bude zajímat, jak naše aktivity s koženými výrobky budou pokračovat, mrkněte někdy na náš dílenský web:

www.adsamaritan.cz, kde se dá i něco z naší dílny koupit.

Bc. Milan Metzl,

*pracovně-resocializační pracovník
ADS*

Terénní sociální práce v Napajedlech

Město Napajedla má zhruba 7 500 obyvatel. Terénní sociální práci zde provádíme přibližně jedenkrát týdně, dle aktuální potřeby i vícenkrát. Nachází se zde několik našich uživatelů, kteří využívají k přebývání převážně starou budovu, jejíž majitel s tím údajně souhlasí. Dále zde v malém domku přebývá trvale další náš uživatel, který u sebe nechává občas krátkodobě přespávat i jiné naše uživatele.

Jednou z hlavních součástí naší terénní sociální práce je i mapování okrajových částí měst a obcí. Zde v Napajedlech se tak zaměřujeme např. i na část Prusinky, kde v minulosti pobývaly dvě naše uživatelky, v současné době se zde dle našeho zjištění nikdo z naší cílové skupiny nenachází.

Těmto našim uživatelům poskytujeme potravinovou pomoc, hygienické a zdravotní potřeby a v neposlední řadě informace vedoucí ke zlepšení jejich sociální situace, jako je např. možnost sjednání bezplatné schůzky s kolegy

z Dluhového poradenství, lepší orientaci v sociálním systému, vyřízení sociálních dávek a osobních dokladů aj.

Vcelku v hojně míře využívají naši uživatelé i možnosti obstarání si čistého a potřebného oblečení z charitního šatníku a převážně v teplejších měsících možnost využití veřejné sprchy.

Podarila se nám navázat i spolupráce s místním knězem otcem Richardem, jehož jsme v minulosti navštívili, pohovořili o naší službě a zanechali jsme u něj kontakt na naši sociální službu. S jeho podporou již druhým rokem také realizujeme sbírku vánočního cukroví od místních farníků pro naše uživatele.

Práce s lidmi bez domova je velice náročná a dlouhodobá. Ke zlepšení jejich sociální situace dochází ve většině případů jen velmi pozvolna a po malých krůčcích, proto je potřeba se při této sociální práci obrnit velkou mírou trpělivosti.

Bc. Zuzana Mikulášková

terénní sociální pracovnice, TPS

*Krásné prožítí léta
a načerpání nových sil
Vám přeje kolektiv
zaměstnanců Samaritánu*

SAMARITÁN
SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

Charita
sv. Anežky Otrokovice

Zlínský kraj

zlín.

OTROKOVICE

MĚSTO
NAPAJEDLA